RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 224.855 van 26 september 2013
in de zaak A. 209.239/XII-7397

In zake: de VZW WINDHAAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geert Ampe
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE DE HAAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Melissa Verplancke
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6 / 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

> "het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de demeente De Haan dd. 23 april 2013 waarbij werd beslist :
> Art 1. De beslissing van 5 februari 2013 waarbij het exploitatierecht voor de water- en sportinfrastructuur strand De Haan-Centrum voor de periode 01.04.2013 - 31.03.2031 wordt toegewezen aan dhr. Marc Rotsaert (vzw De Windhaan), en de beslissing van 19 maart 2013, in te trekken op basis van de hierboven vermelde motivatie.
> Art 2. De procedure tot het toewijzen van de concessie-exploitatie water- en sportinfrastructuur strand De Haan-Centrum voor de periode 01.04.2013 - 31.03.2031 stop te zetten".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2013.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

De heer Helmut Walgraeve van de vzw Windhaan en advocaat Vincent Christiaens, loco advocaat Geert Ampe, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Melissa Verplancke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 22 november 2012 beslist de gemeenteraad van de gemeente De Haan om een concessie uit te schrijven voor de exploitatie van de water- en sportinfrastructuur op het strand van De Haan. De gemeenteraad keurt een bestek voor de exploitatie goed.

Overeenkomstig artikel 6 van het bestek wordt het exploitatierecht toegekend voor een periode van 18 jaar. Het recht gaat in op 1 april 2013.

3.2. Er worden drie aanbiedingen voor de concessie ontvangen, namelijk van:

- verzoekende partij,
- Twins Invest &Consult cbva,
- Thibaut Michiels.

3.3. Op 29 januari 2013 stelt een externe jury voor om de concessie toe te wijzen aan verzoekende partij.

3.4. Op 5 februari 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen om de exploitatie van de water- en sportinfrastructuur toe te kennen aan verzoekende partij.

3.5. Op 7 en 12 februari 2013 en 7 maart 2013 ontvangt verwerende partij diverse brieven van de raadsman van Thibaut Michiels waarbij de beoordeling van de jury wordt betwist.

3.6. Op 19 maart 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen dat voornoemde bezwaren ongegrond zijn en om de beslissing van 5 februari 2013 te handhaven en ze aan alle aanbieders ter kennis te brengen. Er wordt beslist dat deze kennisgeving de overeenkomst niet tot stand doet komen.

3.7. Op 7 en 8 april 2013 ontvangt verwerende partij e-mails en brieven van de niet-gekozen aanbieders waarbij bezwaren worden geuit tegen het toekennen van de concessie aan verzoekende partij.

3.8. Op 23 april 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan om de exploitatie van de watersportinfrastructuur voorlopig in eigen beheer uit te voeren.

Diezelfde dag beslist het college van burgemeester en schepenen de beslissing van 5 februari 2013 waarbij het exploitatierecht voor de water- en sportinfrastructuur strand de Haan voor de periode 01.04.2013-31.03.2031 wordt toegewezen aan de heer Marc Rotsaert (vzw De Windhaan), en de beslissing van 19 maart 2013, in te trekken en de procedure tot het toewijzen van de concessie-exploitatie water- en sportinfrastructuur strand De Haan-Centrum voor de periode 01.04.2013 -31.03.2031 stop te zetten.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Beoordeling van de tweede schorsingsvoorwaarde

Uiteenzetting

5. Verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt :

> "1. Windhaan vzw is reeds 29 jaar actief op plaats van de exploitatie van de water- en sportinfrastructuur.

Ze is uitgegroeid van een vriendenclub naar een volwaardige watersportclub met zeer veel aangesloten leden, en aansluitingen bij diverse organisaties als BLOSO, VVW-Recrea, Vlaamse Yachting Federatie.

Zo is Windhaan vzw reeds van 1983 actief bezig met klein-zeilerij, doch ook met veel aandacht voor andere watersporten zoals : power-kiten, zeilwagen rijden, kite-buggy, enz

De verzoekende partij kan terzake verwijzen naar de kandidatuur zoals deze door haar werd ingediend voor de exploitatie van de water- en sportinfrastructuur strand De Haan-Centrum.

2. Het hoeft geen betoog dat de beslissing, tot intrekking van de toewijzing voor de verzoekende partij zéér ernstige en onherstelbare gevolgen heeft :

- vooreerst komt er, na meer dan 29 jaar, een einde aan de werking van de verzoekende partij, op dezelfde site op het strand waar nu de nieuwe water- & sportinfrastructuur in opbouw is, en waarop het exploitatierecht zodoende sloeg; in het verleden - en tot zolang er geen sprake was van nieuwe infrastructuur - was deze exploitatie steeds opnieuw toegekend geweest aan de verzoekende partij, overigens zonder dat er interesse was van derden;
- de verzoekende partij - die met haar +/- 700 seizoensleden tot één van de grootste sportverenigingen van De Haan behoort - komt aldus, ais het ware van de ene op de andere dag, zonder strandlocatie te staan, hetgeen tot nader order een essentiële voorwaarde is om überhaupt enige watersportactiviteiten te kunnen organiseren !

Bij dit alles komt het feitelijk gegeven dat de verzoekende partij, ingevolge de beslissing van 5 februari 2013 (stuk 3) waarvan haar onmiddellijk kennis was gegeven, inderdaad ook in de overtuiging was dat de toewijzing een feit was, feitelijkheid waarin zij verder werd bevestigd ingevolge de beslissing van 19 maart 2013.

Op het ogenblik dat het echt begon te ‘rommelen’ was het voor de verzoekende partij kennelijk onmogelijk nog een andere locatie te zoeken - temeer nopens de negatieve beslissing uiteindelijk pas definitief uitsluitsel werd gegeven, met het toesturen van de beslissing op 10 mei 2013.

Op 21 mei 2013 heeft de verzoekende partij klacht neergelegd bij de gouverneur (cfr stukken 7/1 & 7/2) maar deze klacht heeft tot op heden geen soelaas gebracht.

3. Voor de werking van een vereniging zonder winstoogmerk, zoals de verzoekende partij, is deze situatie zondermeer dodelijk :

- de gebruikelijke seizoensleden weten niet waar zij aan toe zijn, en beginnen steeds meer uit te kijken naar andere mogelijkheden en opportuniteiten;
- de verzoekende partij zelf kan evenmin garanties geven, hetgeen haar werking, zowel intern als extern totaal onmogelijk maakt :
- intern zijn er de leden die dreigen af te haken, doordat zij, bij de vereniging van verzoekende partij, niet meer terecht kunnen, voor de beoefening van hun sport;
- extern is er de totale onmogelijkheid om de eerder aangegane engagementen te honoreren - hetgeen extra wordt bemoeilijkt, door het tijdsverloop en de onzekerheid (toewijzing op 5 februari 2013 .... met uiteindelijk de kennisgeving van 10 mei 2013 terzake de intrekking van die toewijzing ...).

4. Uitsluitend een schorsing van de beslissing vermag de verzoekende partij dan ook nog soelaas te brengen - met dien verstande dat er in de eerste plaats de hoop is dat het college haar vergissing zal inzien, en haar beslissing van 23 april 2013 zuiver en eenvoudig zal intrekken.

Bij handhaving van de beslissing is de verzoekende partij heel eenvoudig niet verder instaat om haar statutair doel te realiseren, nadeel dat overigens ook eenvoudig onherstelbaar is.

De verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de schorsing van de beslissing zich stellig opdringt, temeer de middelen tot nietigverklaring kennelijk gegrond zijn".

Beoordeling

6.1. In de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel mag een verzoeker zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient hij concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat hij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen inhoudt dat hij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

6.2. Verzoekende partij stelt in essentie dat haar moeilijk te herstellen nadeel erin bestaat dat zij, na meer dan 29 jaar, niet meer op dezelfde locatie haar activiteiten uitoefent en zij zonder strandlocatie komt te staan, hetgeen tot gevolg heeft dat haar werking totaal onmogelijk wordt gemaakt daar de gebruikelijke seizoensleden uitkijken naar andere mogelijkheden en opportuniteiten en zij niet meer in staat is eerder aangegane engagementen te honoreren. Tot slot steunt verzoekende partij haar nadeel op de verwijzing naar hun uiteenzetting in rechte, meer bepaald op de ernstige middelen die een schorsing van het bestreden besluit rechtvaardigen.

Wat dit laatste betreft, is de loutere omstandigheid dat de aangevoerde middelen (kennelijk) tot de schorsing van de bestreden beslissing kunnen leiden op zich niet voldoende om te doen blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het aangevoerde middel is een wettigheidsbezwaar derwijze dat de mogelijke onwettigheid van het bestreden besluit geen ernstig nadeel is, maar er enkel de oorzaak van kan zijn.

Wat betreft het niet kunnen honoreren van aangegane engagementen moet worden opgemerkt dat verzoekende partij geen enkele bijzonderheid of stavingsstuk bijbrengt. Het nadeel kan in die omstandigheden niet voor ernstig en moeilijk te herstellen worden gehouden.

Evenmin brengt verzoekende partij het minste bewijs naar voor waaruit zou moeten blijken dat haar werking “zowel intern als extern totaal onmogelijk” wordt. Deze blote bewering wordt nog minder aanneembaar gemaakt nu verwerende partij een overzicht geeft van de aanvraag van activiteiten die verzoekende partij wenst te organiseren en die klaarblijkelijk ook doorgang hebben gevonden en kunnen vinden, zoals blijkt uit de activiteitenkalender zoals weergegeven op de website van verzoekende partij, zoals nagegaan door het auditoraat en opgemerkt in het auditoraatsverslag.

Het vereiste ernstig en moeilijk te herstellen karakter van het nadeel, voortvloeiend uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is niet aangetoond.

7. Er is aldus niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

De vordering dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 september 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Frank Bontinck, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Frank Bontinck **Dierk Verbiest**